

Sygn. akt II AKa 337/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Paweł Rysiński (spr.)

Sędziowie: SA – Krzysztof Karpiński

SA – Marek Czecharowski

Protokolant: – st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Elżbiety Kozakiewicz - Jackowskiej

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2013 r.

sprawy D. K. (poprzednio: P.)

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 15 kwietnia 2013 r. sygn. akt XII K 21/12

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

zwalnia oskarżonego od uiszczenia należnych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. 738 zł (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2013 r. **D. K.** (poprzednio P.) został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za to, że w bliżej nieokreślonym czasie, nie później jednak niż 26 sierpnia 2005 r., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie 2 283 116 złotych w ten sposób, że podając się za Prezesa Zarządu spółki U. podpisał wniosek o wszczęcie egzekucji wobec (...) S.A, który to wniosek wraz z podrobionym przez nieustaloną osobę nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XVI GNc 211/05 oraz innymi dokumentami został następnie złożony przez nieustaloną osobę w Kancelarii Komornika Sądowego (...) przy ul. (...) w W., czym wprowadził w błąd komornika sądowego co do pełnionej w spółce (...) funkcji jak też co do istnienia przedmiotowego roszczenia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie fałszerstwa przedmiotowego nakazu zapłaty przez (...) S.A.

tj. za popełnienie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

We wniesionej apelacji skarżący zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, a to:

I. Art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania w tym:

a) uznanie, że oskarżony zdawał sobie sprawę z braku autentyczności nakazu zapłaty będącego podstawą złożonego wniosku o wszczęcie egzekucji wobec (...) S.A pomimo braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających wiedzę oskarżonego oraz wbrew wyjaśnieniom samego oskarżonego;

b) uznanie, że oskarżony działał z bezpośrednim zamiarem, tak co do celu przypisywanego mu działania jak i użytych środków;

c) uznanie, wbrew zasadom logiki za wiarygodne zeznań świadka W. W. przy jednoczesnym, niezrozumiałym uznaniu wyjaśnień samego oskarżonego za niewiarygodne.

2. Art. 7 k.p.k. w zw. art.424 § 1 k.p.k. poprzez całkowite pominięcie w rozważaniach Sądu wniosków opinii psychiatrycznych uzyskanych na drodze pomocy prawnej ze szpitali w L. i I. oraz braku uargumentowania uznania lub nieuznania tych dowodów w uzasadnieniu orzeczenia;

3. Art. 366 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o przesłuchania w charakterze świadka P. G. oraz wniosku dowodowego o dokonanie tłumaczeń z języka niemieckiego dokumentów nadesłanych oskarżonemu przez lekarza leczącego oskarżonego w A. na rozprawie w dniu 25 listopada 2012 r. podczas gdy dowody te miały odpowiednio potwierdzić wyjaśnienia oskarżonego oraz podważyć opinie sądowo - psychiatryczne sporządzone w niniejszej sprawie a Sąd powinien dążyć do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

W konsekwencji podniesionych zarzutów apelacyjnych na podstawie art. 427 § 1, art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I Instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji okazały się bezzasadne w stopniu oczywistym, dlatego akceptując w pełni ustalenia i oceny Sądu Okręgowego wystarczy stwierdzić co następuje.

Uzasadnienie apelacji w części odnoszącej się do zarzutu obrazę

art. 7 k.p.k. (pkt 1 apelacji) nie zawiera żadnych argumentów mogących wskazywać na uchybienia Sądu pierwszej instancji. Poprzestaje na powołaniu fragmentów wyjaśnień oskarżonego, nieprzyznającego się do winy, którym Sąd w kontekście zgromadzonych dowodów nie dał wiary, a swoje stanowisko obszernie i przekonująco, z zachowaniem, a nie jak chce obrońca, naruszeniem reguł art. 7 kpk wyjaśnił i uzasadnił. Wystarczy wskazać, że przedmiotowy wniosek do komornika podpisał oskarżony. Podpisał go nazwiskiem P. mimo, że nazywa się obecnie - K.. Co więcej podpisał go jako prezes zarządu spółki mimo, że nigdy na prezesa nie został powołany przez stosowny organ. Co więcej, oskarżony w ogóle w spółce (...) nie był formalnie zatrudniony. Już to tylko dyskwalifikuje wiarygodności wyjaśnień oskarżonego. Co więcej zaś, dołączone do wniosku dokumenty były podrobione – nakaz zapłaty i wydruk z KRS-u stwierdzający, że D. P. jest jedynym udziałowcem spółki.

Dodatkowo o świadomym, umyślnym działaniu oskarżonego z zamiarem bezpośrednim przesądzają jego czynności podjęte w bankach (vide k. 2 – 3 pisemnych motywów wyroku) - w szczególności w Banku (...) SA w K., gdzie również złożył podrobiony odpis z Rejestru Przedsiębiorców KRS stwierdzający nieprawdziwie, że jest jedynym współnikiem spółki.

W tym stanie rzeczy to uznanie wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne, jak chce tego skarżący, byłoby nie tylko sprzeczne z regułami oceny dowodów z art. 7 k.p.k., ale rażąco naruszałoby zasady logiki i doświadczenia życiowego, jeśli mieć nadto na względzie wielokrotną karalność tego oskarżonego za oszustwa popełnione przy wykorzystaniu tego samego modus operandi.

Z tych przyczyn zarzuty z pkt 1a i b apelacji zostały uznane za oczywiście bezzasadne.

Oczywiście bezzasadne okazały się również zarzuty z pkt 2 i 3 apelacji – te jako niezgodne z realiami sprawy, wbrew bowiem twierdzeniom skarżącego oskarżony poddany był badaniu sądowo – psychiatrycznemu, a biegli dysponowali pełną dokumentacją lekarską, w tym wytworzoną przez niemieckich lekarzy szpitali w L. i w I..

Z kolei oddalenie wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka P. G. nastąpiło w toku procesu z uwagi na niemożność przeprowadzenia tego dowodu. Mimo starań sądu i licznych podjętych czynności nie udało się ustalić miejsca pobytu tej osoby, która prawdopodobnie przebywa za granicą (być, może pod innymi personaliami). W tym stanie rzeczy zarzut obrazy prawa przez oddalenie wniosku jest co najmniej niezrozumiały, skoro skarżący nie wskazuje także obecnie miejsca pobytu lub zamieszkania tej osoby.

Z tych wszystkich względów należało uznać zarzuty apelacji za chybione w tym stopniu, że apelacja okazała się oczywiście bezzasadna, co musiało prowadzić do utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy.